

Underbilag 2 til bilag 3

Justitsministeriets brandkommission.

København, den 10. november 1948.

Ved justitsministeriets skrivelse af 29. oktober 1945, hvorved brandkommissionen blev nedsat, blev dens opgave fastsat således, at den på grundlag af de her i landet og i udlandet — også under krigen — indvundne erfaringer skulle overveje en omordning af brandvæsenene her i landet, herunder af disses forhold til det gennem statens civile luftværn tilvejebragte brandberedskab, samt at stille forslag til de ved en sådan omordning nødvendiggjorte ændringer i den gældende lovgivning vedrørende brandvæsenets ordning.

Efter at indenrigsministeriets luftværnsudvalg af 1946 i maj måned i år havde afgivet betænkning vedrørende civilforsvarets fremtidige organisation, har det i betænkningen indeholdte forslag været genstand for indgående drøftelser i brandkommissionen.

Under disse forhandlinger blev det fra de medlemmers side, som repræsenterer de kommunale myndigheder, amtsråd, byråd og sogneråd, meget stærkt fremhævet, at man burde tilstræbe i så høj grad som overhovedet muligt at drage nytte af civilforsvarets beredskab også i fredstid. Man henviste til, at de hidtidige C. B. U. kolonner har vist sig at være af meget stor værdi i de tilfælde, hvor de har været tilkaldt til større brande eller andre katastrofesituationer, og med den foreslåede udbygning af civilforsvaret vil de fremtidige C.F.kolonner komme til at råde over et beredskab af endnu større effektivitet. Man finder det derfor urimeligt, om dette med så store udgifter tilvejebragte beredskab kommer til at ligge uudnyttet hen i fredstid. Disse betragtninger vandt fuld tilslutning fra alle kommissionens medlemmer.

Under de videre forhandlinger om den måde, hvorpå man bedst kunne drage nytte af civilforsvaret i fredstid, kom man til det resultat, at kolonnernes største betydning i fredstid måtte blive at fungere som reservestyrker ved storbrande eller andre katastrofer i overensstemmelse med den hidtidige praksis, men at man også i det omfang, forholdene tillader det, bør søge at lade kolonnerne fungere som stor slukningshjælp i de landkommuner, som ligger omkring deres kaserner, således som det gennem nogen tid har været praktiseret på Bornholm. Sådanne ordninger nødvendiggør ikke ændringer i det af luftværnsudvalget udarbejdede forslag til lov om civilforsvaret, idet forslaget § 7, stk. 3, indeholder den fornødne hjemmel til afslutning af de hertil nødvendige aftaler.

Hvis imidlertid C. F. kolonnerne, således som det er tanken, bliver samlet på 3 kaserner, vil det kun blive en begrænset del af landet, som civilforsvaret kan få betydning for i fredstid. Med de nuværende 9 tjenestesteder er det stort set muligt for C.B.U.kolonnerne at rykke ud til storbrande eller andre katastrofer i alle dele af landet, men hvis styrkerne samles på 3 steder, vil udrykningsafstandene for betydelige områders vedkommende blive så store, at hjælpen ikke kan nå frem i rette tid.

Ved bibeholdelse af 9 tjenestesteder vil der efter planerne på hver af disse kunne placeres 6 automobilsprøjter, 12 påhængssprøjter, 9 udrykningsvogne foruden betydelige mængder af andet materiel, hvilket er mere, end selv de største købstadsbrandvæsen er råde over. Hver kolonne vil med dette materiel være i stand til at yde en afgørende indsats ved større brande m. v. Man finder også, at det rent uddannelsesmæssigt må være af stor betydning for civilforsvaret, at dets mandskab vil komme